

Sygn. akt I C 207/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **J. S.**

przeciwko **E. K. (1)**

o zapłatę zadośćuczynienia

1. zasądza od pozwanego E. K. (1) na rzecz powoda J. S. kwotę 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23.04.2015 r. do dnia 31.12.2015 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego E. K. (1) na rzecz powoda J. S. kwotę 1.900,66 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset złotych 66/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 207/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 03.04.2015 r. skierowanym przeciwko E. K. (1) powód J. S. wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 12.06.2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że w miejscowości Z. pozwany w dniu 12.06.2012 r. uderzył go trzykrotnie otwartą dłonią w ucho i prawą część twarzy, powodując u niego stłuczenie głowy, skręcenie stawu żuchwowego prawego oraz urazową perforację błony bębenkowej ucha prawego. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia u powoda powyżej siedmiu dni. Do pobicia powoda doszło w pobliżu jego domostwa. Pozwany wzywany do zapłaty zadośćuczynienia odmówił spełnienia świadczenia.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, na rozprawie z dnia 19 maja 2015 r. wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, że nie zgadza się z pozwem

Na rozprawie z dnia 12 lutego 2016 r. pełnomocnik powoda oświadczył, że na skutek w.w. zdarzenia nie doszło u powoda do skręcenia stawu żuchwowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód i pozwany zamieszkują w miejscowości Z., w pobliżu siebie. W dniu 12 czerwca 2012 r. w godzinach popołudniowych miała miejsce ulewa. Syn powoda D. S. wyszedł na ulicę, aby zrobić upust wody niedaleko zabudowań

J. D.. Doszło do szamotaniny pomiędzy J. D. a synem powoda. Kiedy powód zaczął rozdzielać mężczyzn podszedł pozwany i uderzył powoda trzykrotnie otwartą dłonią w prawą stronę twarzy, w okolice ucha. Po zdarzeniu powód wrócił do domu i zaczął się skarżyć na ból ucha i niedosłuch.

dowód: zeznania św. R. S. k. 44-45

zeznania św. D. S. k. 45

zeznania powoda k. 88-89

zeznania pozwanego k. 89.

Po zdarzeniu powód został zwieziony przez syna na Izbę Przyjęć Oddziału Ratunkowego w K., gdzie podał, że został uderzony trzykrotnie w głowę przez osobę pod wpływem alkoholu. Powód skarżył się na silny ból ucha prawego i niedosłuch. Lekarz dyżurny stwierdził u powoda w prawym uchu widoczne silne zaczerwienie z wybroczynami krwawymi. Powód został skierowany na konsultacje do poradni laryngologicznej. W dniu 13 czerwca 2012 r. powód zgłosił się do Poradni Otolaryngologicznej w K., gdzie stwierdzono u niego perforację błony bębenkowej ucha prawego.

W dniu 14.06.2012 r. powód udał się Szpitala (...) w Z., gdzie rozpoznano u niego perforację pourazową prawej błony bębenkowej. Powód po dacie zdarzenia jest pacjentem Poradni Otolaryngologicznej K.,

dowód: karta informacyjna karta leczenia szpitalnego – tryb nagły k. 28

historia choroby Poradni Otolaryngologicznej w K. k. 20

karta informacyjna Szpitala (...) w Z., k. 21

historia choroby Poradni Otolaryngologicznej w K. k. 29 -31, k.35

Pozwany w związku z pobiciem powoda wyrokiem karnym Sądu Rejonowego w Kędzierzynie -Koźlu Wydział II Karny z dnia 17 lipca 2014 r. sygn. akt II K 921/12 został uznany winnym tego, że w dniu 12 czerwca 2012 r. w Z. poprzez trzykrotne uderzenie otwartą dłonią w ucho i prawą stronę twarzy J. S. spowodował u niego stłuczenie głowy, skręcenie stawu żuchwowego prawego oraz urazowej perforacji błony bębenkowej ucha prawego, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia u J. S. powyżej siedmiu dni tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 kodeksu karnego i za co został skazany na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej na okres dwóch lat próby.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez oskarżonego. Sąd Okręgowy w Opolu Wydział VII Karny-Odwoławczy wyrokiem z dnia 04 marca 2015 r. sygn. akt VII Ka 1077/14 zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że z opisu czynu wyeliminował zwrot „skręcenie stawu żuchwowego prawego” i uchylił orzeczenie w zakresie nałożonej na E. K. (2) grzywny, w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

dowód : wyrok Sądu Rejonowego w Kędzierzynie -Koźlu Wydział II Karny z dnia 17 lipca 2014 r. sygn. akt II K 921/12 k. 7

wyrok Sądu Okręgowego w Opolu Wydział VII Karny-Odwoławczy z dnia 04 marca 2014 r. 2015 r sygn. akt VII K 1077/14 wraz z uzasadnieniem k.8 -16.

Biegła sądowa z zakresu laryngologii H. R. po przeprowadzeniu badania powoda rozpoznała u niego stan po pobiciu, perforację błony bębenkowej ucha prawego, niedosłuch czuciowo nerwowy ucha prawego, zaburzenie czucia okolicy ucha prawego. Biegła wskazała, że doszło do powstania blizny błony bębenkowej, zaś następstwem w.w. opisanego urazu jest niedosłuch czuciowo nerwowy ucha prawego oraz zaburzenia czucia tej okolicy. Ubytek słuchu ucha prawego wg tabeli wynosi 15 %. Uszkodzenie słuchu ma charakter trwały i nie rokuje poprawy. Uszczerbek na zdrowiu z tytułu pogorszenia słuchu u powoda wg tabeli wynosi 5 % . Biegła wskazała, że zaburzenia słuchu i czucia mogą mieć

charakter zmienny, zależny min. od stanu zdrowia ogólnego, pogody i starzenia się organizmu. W opinii dodatkowej biegła podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w opinii głównej, z tym, że podała, że na skutek urazu ubytek słuchu w uchu prawym wynosi ok. 9 dB.

dowód: opinia biegłej k 52 -53 oraz opinia dodatkowa biegłej k.74

Powód ma 64 lata. Przed powyższym zdarzeniem nie leczył się laryngologicznie, nie miał problemów ze słuchem. Po zdarzeniu powód w związku z urazem ucha odczuwał jego ból ok. pół roku, zażywał środki przeciwbólowe. Z ostatnią wizytą u laryngologa był w 2014r. z zaleceniem co rocznych wizyt kontrolnych. Powód nie korzysta z aparatu słuchowego, ale musi głośniejsz nastawić telewizor lub radio.

Dowód: zeznania powoda 88-89

zeznania św. R. S. k. 44-45

zeznania św. D. S. k. 45.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie, jednakże należało je uwzględnić w części.

Na wstępie rozważań należy podkreślić, iż w przedmiotowej sprawie wobec treści przepisu art. 11 k.p.c. nie była sporna kwestia odpowiedzialności pozwanego wobec powoda za skutki zdarzenia z dnia 12 czerwca 2012 r. w związku z faktem, że pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 921/12 za to, że poprzez trzykrotne uderzenie otwartą dłońią w ucho i prawą stronę twarzy J. S. spowodował u niego stłuczenie głowy oraz urazową perforację błony bębenkowej ucha prawego.

Zgodnie z treścią przepisu art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. W konsekwencji powyższego zaktualizował się obowiązek naprawienia szkody powodowi przez pozwanego, bowiem jak wynika z treści przepisu art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanego w następstwie czynu niedozwolonego lub też, gdy poszkodowany utracił całkowicie bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo, jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową itp. (por. uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145 oraz wyrok z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40).

Jak wykazała opinia biegłej z zakresu laryngologii u powoda na skutek urazu będącego skutkiem pobicia przez pozwanego doszło do powstania blizny błony bębenkowej, zaś następstwem tego urazu jest niedosłuch czuciowo nerwowy ucha prawego oraz zaburzenia czucia tej okolicy. Zważywszy na treść opinii biegłej, mając na uwadze, fakt że powód na skutek uderzenia przez pozwanego doznał uszczerbku na zdrowiu z tytułu pogorszenia słuchu na poziomie 5 % i ubytek słuchu w uchu prawym wynosi wg tabeli 15 % (ok. 9 dB) oraz uszkodzenie słuchu ma charakter trwały i nie rokuję poprawy, Sąd uznał, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia jest kwota 10.000 zł, zatem Sąd tytułem zadośćuczynienia zasądził na rzecz powoda kwotę 10.000 zł (pkt 1 wyrok). Sąd uznał, że kwota zadośćuczynienia żądana przez powoda tj. kwota 20.000 zł, była kwotą nadmiernie wygórowaną zważywszy na rozmiar cierpienia powoda i zakres skutków zdrowotnych. Wysokość zadośćuczynienia ma bowiem charakter kompensacyjny, ma więc

przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, przy czym wysokość przyznawanej kwoty zadośćuczynienia tak powinna być ukształtowana, by stanowić „ekwiwalent wycierpianego bólu” (por. F. Zoll, Zobowiązania w zarysie według polskiego Kodeksu zobowiązań, podręcznik poddany rewizji i wykończony przy współudziale S. Kosińskiego i J. Skąpskiego, wyd. II, Warszawa 1948, s. 122). Kwota zadośćuczynienia ma być więc pochodną wielkości doznanej krzywdy (por. A. Cisek (w:) Kodeks..., s. 797). Zatem Sąd oddalił powództwo ponad kwotę 10.000 zł (pkt 2 wyroku).

Powód w toku procesu nie wykazał, że przed wniesieniem powództwa w niniejszej sprawie wzywał pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia. Odpis pozwu został doręczony pozwanemu w dniu 23.04.2015 r. (k. 41) zatem Sąd przyjął, że pozwany od tego dnia pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. Sąd nie podzielił stanowiska pełnomocnika powoda, że odsetki od roszczenia głównego są należne powodowi od dnia zdarzenia tj.12.06.212 r. Zgodnie z treścią przepisu art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Zgodnie z treścią przepisu art. 476 k.c. dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Jak wynika z ustaleń w niniejszej sprawie pozwany pozostawał w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia od dnia doręczenia mu odpisu pozwu. tj. od dnia 23.04.2015 r., stąd Sąd zasądził odsetki ustawowe od tego dnia (pkt 1 wyroku) na podstawie przepisów art. 359 k.c. i 481 § 1 k.c.

Orzeczenieokosztach zapadło w oparciu o treść art.100 kpc zgodnie, z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z łącznej kwoty żądanej przez powoda 20.000 zł została zasądzona kwota 10.000 zł stanowiąca 50 % w wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielnia kosztów procesu (art.100 kpc) strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu w jakim przegrały sprawę, w tym wypadku pozwany w 50 %. Koszty procesu wyniosły po stronie powoda 3.801,33 zł (opłata sądowa 1000 zł, koszty opinii biegłej 384,33 zł, koszty zastępstwa procesowego 2417 zł. Pozwanego zgodnie z podaną zasadą powinny obciążać koszty w kwocie 1.900,66 zł (3.801,33 zł x 50 %), zatem pozwany winien zwrócić powodowi kwotę 1.900,66 zł (pkt 3 wyroku).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.